

Jak vysoká je cena svobody?

Ladislav Hodač

Je zřejmé, že stvořením inteligentních bytostí si Bůh vytvořil vážné problémy. Stvořit život jiných přemýšlejících bytostí nebylo pro něho nutné. Stvořil, protože stvořit chtěl. Jelikož to tak je, tak Bůh musí nutně přijmout důsledky svého jednání, předvídat je a připravit se na ně. Protože je Bůh vševědoucí nemůže být něčím překvapen, protože jinak by nebyl Bohem.

Skutky 15:18 Znamé jsou Bohu jeho skutky od pradávna.

List Efeským 2:10 Vždyť jsme jeho dílo, stvořeni v Kristu Ježíši k dobrým skutkům, které Bůh předem připravil, abychom v nich žili.

List Efeským 1:4-5 ⁴On si nás v něm vybral před založením světa, abychom byli svatí a bez poskvrny před jeho tváří v lásce, ⁵když nás podle zaslíbení své vůle předurčil sobě k synovství skrze Ježíše Krista...

To, že Bůh dal člověku právo myslet, je zřejmé z toho, že On sám vyzývá svůj lid aby s ním argumentoval a apeluje na jejich rozum. **Izajáš 1:18** Jen pojd'te a probereme to, praví Hospodin.

Ellen White dopis z 10. 5. 1900 „Jediné, co od vás Ježíš žádá, je přijmout pravdu evangelia tak, jak je napsána. Jeho požadavky jsou jasné a přesné. Jediné, co od vás Bůh požaduje, je věřit jeho slovu, přijmout „Tak praví Pán“. Boží požadavky jsou jeho sděleními lidské rodině. Promlouvá k nim jako k inteligentním, rozumným lidem, kteří jsou zodpovědní za to, aby mu odevzdali ovoce spravedlnosti.....“

Důležitost tohoto tématu je zřejmá, když si uvědomíme, že kdyby člověk neměl právo svobodně myslet a rozhodovat se, nemohl by existovat hřích, nebylo by zapotřebí Spasitele a Kristova smrt by se nikdy neodehrála. Oprávněně bychom mohli položit otázku, zda právo svobodně myslet a rozhodovat se stojí za tu cenu, kterou Kristus zaplatil. Bůh na tuto otázku odpovídá kladně tím, že tato práva člověku dal.

Přestože není zodpovědný za hřích, musel při stvoření upravit záležitosti tak, aby se s problémem hříchu vypořádal. A protože hřích není v první řadě fyzický jev, ale je to duševní postoj, musí se zabývat myslí bytostí, které sám stvořil, a kterým dal svobodu rozhodování v otázce morálního jednání.

Když dal Bůh kromě andělům i nám lidem toto právo, nemůže ho omezit, aniž by tím zpochybnil svou vlastní integritu. Pokud by se jakýmkoli způsobem pokusil násilně ovlivňovat lidské myšlení, popřel by tím sám sebe. Musí tedy za každou cenu respektovat právo, které člověku dal. Je to Jeho nejcennější dar lidstvu. Ve skutečnosti je to jediná věc, která nás lidi povyšuje nad stvořená zvířata. Pokud by nám toto právo vzal, nebo ho jakýmkoli způsobem omezil, tak by lidé přestali být lidmi.

Právo svobodně myslet má tedy vážné důsledky pro člověka, ale ještě mnohem více pro Boha. Při uplatňování tohoto práva Bůh umožnil, aby vznikly a rozkvétaly náboženství a filozofie, nebo světonázory, které jsou naprosto odlišné od všeho co Bůh původně zamýšlel. Vznikly vlády, které jsou v rozporu s Božím řádem, ale které On přesto uznává, protože lidé mají základní právo které jim dal a to je právo myslet. Právě na základě tohoto předpokladu může apoštol Pavel říci, že "není autority leč od Boha". **Římanům 13:1**. Jedním z příkladů je Římská vláda v Pavlových časech. Byla despotická a v žádném případě nebyla podobná Bohu. Ale Bůh, který dal lidem právo myslet, respektuje toto právo a také jejich svobodu jednat podle toho jak myslí.

Existují ještě jiné vlády a mocnosti než ty pozemské. **Efeským 6:12** Neboť náš zápas není proti krvi a tělu, ale proti vládám, proti autoritám, proti světovládcům této temnoty, proti duchovním mocnostem zla v nebeských oblastech.

To představuje skutečný problém. Pokud Boží přirozenost nedovoluje, aby řídil myšlení lidí i andělů mocí, Jeho jedinou možností je pokusit se změnit jejich způsob myšlení přesvědčováním a argumenty. To ho nutí používat argumenty, které se budou odvolávat na rozum, který lidem i andělům dal. Jen tak si je může získat, aby Jeho úmysly měli úspěch.

To, že Bůh apeluje v případě člověka na lidský rozum, přesvědčivě vyjadřují Pavlova slova: **1. List Korintským 10:15** *Mluvím jako k rozumným; sami rozsud'te, co říkám.* Bůh si byl tak jistý svojí ústavou vesmíru, svým Zákonem, že lidem skrze Pavla řekl: "rozsud'te, co říkám, rozhodnutí ponechám na vás. Já jsem vám předložil různé souvislosti a vy budete soudci." Prostřednictvím Pavla se Bůh obrátil na lidský úsudek, na náš intelekt.

Když se do myslí lidí dostanou falešné filozofie, zvrácené myšlení a chybné teorie, které pak rozhodují o jejich konání, jediným východiskem pro Boha je předložit jim pravdu. Otázkou je, co je pravda?

Jan 14:6 Ježíš mu řekl: „ Já jsem ta Cesta, Pravda i Život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.

Jan 17:17 Posvěť je v pravdě, tvé slovo je pravda.

Žalm 119:142 Tvá spravedlnost je spravedlivá na věky, tvůj zákon je pravda.

Pokud lidé nechtějí poslouchat, Bůh je nechá experimentovat s jejich nápady, teoriemi a světonázory, aby viděli a na své vlastní kůži zažili jak fungují. Do takových experimentů jsou po celé dějiny lidstva i nyní zapojeny jednotliví lidé i vlády národů. Jak takové experimenty padlého lidstva v minulosti i nyní vypadají můžeme vidět na vzestupu a pádu mocných říší, revolucí a válek, prostě na krvavých dějinách planety země.

Izajáš 24:4-6 ⁴Usuchá, vadne země, chřadne, vadne svět, chřadnou velikáni lidu země ⁵a země je znesvěcena svými obyvateli. Vždyť přestoupili zákony, změnili ustanovení, porušili věčnou smlouvu. ⁶Proto šíří zemi prokletí a její obyvatelé nesou vinu...

Samozřejmě k těmto experimentům svedl obyvatele země padlý cherub Lucifer. **Zjevení 12:9** *A byl svržen veliký drak, ten dávný had, nazývaný Ďábel a Satan, který svádí celý obydlený svět. Byl svržen na zem a jeho andělé s ním.*

Jednou z hlavních příčin pádu Lucifera byla jeho pýcha. **Izajáš 14:12-14** ¹²Jak jsi spadl z nebes, třpytivá hvězdo, synu úsvitu? Byl jsi odseknut k zemi, ty, který jsi porážel národy! ¹³A ty sis řekl ve svém srdci: Vystoupím do nebe, nad hvězdy Boží vyvýším svůj trůn; usednu na Hoře shromáždění na nejzazším severu. ¹⁴Vystoupím na výsosti oblaku, vyrovnám se Nejvyššímu.

Lidé na zemi pak po potopě inspirováni vzpourou satana, pod vedením Nimroda, jehož království byl Babylon, Erech, Akad a Kalné v zemi Šineáru budovali město a věž, která měla být symbolem jejich vzpoury proti Stvořiteli. **Genesis 11:4** *A řekli: Nuže, vybudujme si město a věž, jejíž vrchol bude v nebi, a uděláme si jméno, abychom se nerozptýlili po celém povrchu země.*

Babylonská věž měla být památkou vynikající moudrosti a dovednosti svých stavitelů. Touha po slávě a proslulosti byla jedním z hnacích motivů pro stavbu věže. Pýcha na takovou stavbu by zase měla tendenci udržovat jejich jednotu při uskutečňování dalších neposvěcených záměrů. Satanův duch pýchy se přenesl na stavitele této věže a Babylon se od toho okamžiku v Bibli stává metaforou pro lidského ducha vzpoury proti Stvořiteli všeobecně.

V době novo-babylonské říše za dnů krále Nebukadnezara se projevil stejný duch pýchy a vzpoury.

Daniel 4:26-27 ²⁶Když se totiž po uplynutí dvanácti měsíců procházel po babylonském královském paláci, ²⁷prohlásil král: Tak toto je ten veliký Babylon, který jako sídlo královské jsem **já vybudoval silou své moci a ke cti svého majestátu**. A pak přišel Boží rozsudek. ²⁸Ještě měl král to slovo v ústech, když tu z nebe dolehl hlas: Tobě se praví, králi Nebúkadnezare: Království od tebe odešlo.

Všechna pozemská království, moderněji řečeno politické systémy od pádu člověka do hříchu, tedy přibližně šest tisíc let, pod inspirací satana vykazovala a vykazují i dnes stejného ducha vzpoury starověkého Babylonu. V době konce ve které žijeme my již od roku 1798 Bible jasně hovoří o celosvětovém Babylonském systému jehož formování můžeme dnes stále zřetelněji vidět. Tento systém je podrobněji popsán v šestnácté, až osmnácté kapitole knihy Zjevení. To je studium samo pro sebe.

Jenom tolik. Babylon svádí celý svět a pronásleduje ty, kteří se vymykají jeho kontrole stejně jako to bylo v případě Daniela, Chananjáše, Míšaela a Azarjáše v novo-Babylonské říši. Babylonský celosvětový systém je příbytkem démonů, neboli padlých andělů a všeho nečistého. Je označen jako duchovní smilnice a matka nevěstek, která je zpitá krví Ježíšových svědků. Z filosofického, náboženského, politického a morálního smilstva duchovního Babylonu jehož neviditelným vůdcem je satan, pijí všechny národy i králové země a obchodníci. Čeká ho ale zkáza.

Zjevení 18:5-8 ⁵Neboť její hříchy dosáhly až k nebi a Bůh se rozpomenul na bezpráví, které činila. ⁶Odplatte jí, jako i ona odplatila vám a odplatte ji dvojnásobě podle jejích skutků! Do číše, kterou namíchala namíchejte jí dvojnásob. ⁷Nakolik oslavila sebe a užila hýření, tolik jí dejte trýzně a žalu. Neboť si ve svém srdci říká: Jsem královna, nejsem vdova a jistě mne nepotká žal. ⁸Proto v jednom dni přijdou její rány: smrt, žal a hlad a bude spálena ohněm. Protože silný je Pán Bůh, který ji soudí.

Je očividné, že lidé bez Boha nedokáží sami sobě spravedlivě vládnout a spravovat celou zemi. Odkázání sami na sebe jsou přestože zdánlivě sebejistí a pyšní, zmítáni strachem a nedůvěrou jedni k druhým. Prostřednictvím lidských pokusů a omylů po pádu do hříchu Bůh chtěl, aby lidé dospěli k závěru, že Jeho způsob vlády nelze vylepšit a že Boží plán je nejen dobrý, ale i jediný, který bude fungovat. Když se pro to rozhodne dostatečný počet lidí, Bůh založí království, které nikdy nezanikne. Toto království bude opět založeno na právu lidí svobodně myslet a rozhodovat se. Bůh již takové království na začátku založil, ale kvůli hříchu se vše pozdilo o několik tisíciletí.

Uvědomme si, jak obrovskou cenu lidstvo za svůj experiment žít bez svého Stvořitele zaplatilo. Je třeba si přiznat, že náklady byly obrovské když si připomeneme všechny ty hrůzy a bezpráví minulosti i současnosti. Z generace na generaci po pádu člověka rostla zvrhlost a zločinnost. Lidstvo zeslabuje své tělesné, mravní a rozumové síly natolik, až bude celý svět naplněn utrpením. Toho jsme svědky ve stále větší míře. Lidé se natolik oddávají svým vášním a satan zaměstnává jejich mysl do té míry, že mnozí nejsou schopni ocenit velké pravdy plánu spasení.

Přesto věříme, že Bůh s tím vším počítal dříve, než vše stvořil, a že rozhodl, že právo svobodně myslet, právo na svobodné morální jednání za tu cenu stojí. Dříve než bychom zpochybnili, spravedlnost takového rozhodnutí, uvažujme o ceně, kterou zaplatil Bůh, protože nelze dospět ke spravedlivému odhadu jakou hodnotu má svobodné morální rozhodování, dokud se nezohlední všechny náklady.

Jakou cenu zaplatil Bůh za to, že dal lidem svobodu myslet a jednat? Můžeme konstatovat že velmi vysokou v každém ohledu.

Jako příklad **Matouš 27:27-31** ²⁷Tehdy vladařovi vojáci vzali Ježíše do vládního paláce a shromáždili k němu celý oddíl vojska. ²⁸svlékli ho a oblékli mu šarlatový plášť, ²⁹upletli věnec z trní a vložili jej na jeho hlavu a do pravé ruky mu dali rákosovou hůl. Padali před ním na kolena a posmívali se mu: „ buď zdrav, králi Židů! ³⁰A když ho poplivali, vzali tu hůl a začali ho bít po hlavě. ³¹A když se mu vysmáli, svlékli mu plášť a oblékli mu jeho šaty. A odvedli ho, aby ho křižovali.

Vtělení Božího Syna bylo logickým důsledkem stvoření, protože Bůh předvídal pád člověka a příchod hříchu. Věděl i to, že existuje jen jeden způsob, jak člověka obnovit. Byla to cesta kříže. Hřích znamenal utrpení a smrt nejen pro člověka, ale i pro Boha v lidském těle. Stálo stvoření a svobodná vůle člověka za to, aby byla zaplácena tak vysoká cena?

Plán vykoupení měl však ještě širší a hlubší význam než spasení člověka. Nebyli to jen obyvatelé tohoto malého světa kdo měl získat správný pohled na Boží zákon a Boží charakter, který měl být obhájen před celým vesmírem. To měl Spasitel na zřeteli, když těsně před svým ukřižováním řekl: *“Nyní je soud nad tímto světem, nyní bude vládce tohoto světa vyvržen ven. A já, až budu vyvýšený ze země, přitáhnou všechny k sobě”*. **Jan 12:31-32.**

Velký spor se od začátku týkal Božího zákona. Satan se snažil dokázat, že Bůh je nespravedlivý, Jeho zákon nedokonalý a že pro dobro vesmíru je nutné jej změnit. Útokem na zákon zamýšlel svrhnout autoritu jeho tvůrce. Když zvítězil nad Adamem a Evou domníval se, že si tím zajistil vlastnictví tohoto světa, protože, jak tvrdil, si ho lidé vybrali za svého vládce.

Ellen White R+H, 25. dubna 1893, s. 257. "V nebi si stěžoval na Boží zákon a prohlašoval ho za zbytečný a svévolný. Zkresloval Pána Jehovu a nejvyššího velitele nebes. Tvrdil, že stojí nad zákonem, a tvrdil, že právo je na jeho straně; ale bylo zřejmé, že zásady, které hájil, byli zlé a zhoubné."

Ellen White R+H, 9. března 1886, s. 145. „Satan se před anděly "pokoušel zfalšovat Boží slovo a překroutit jeho plán vlády. Tvrdil, že Bůh není spravedlivý, když stanoví pravidla a zákony pro obyvatele nebe. Představoval jim myšlenku, že Bůh nikdy nemusel zapřít sám sebe a že ani Kristus nemusel zapřít sám sebe; proč by se tedy od andělů mělo vyžadovat, aby zapírali sami sebe?"

Ellen White R+H, 18. února 1890, s. 97 "Satan obvinil Boha, že od andělů vyžaduje sebezapření, ačkoli sám nevěděl, co to znamená, protože sám nepřinesl pro jiné žádnou oběť. To bylo obvinění které satan vznesl proti Bohu v nebi; a poté, co byl ten zlý vyhnán z nebe, neustále obviňoval Pána z toho, že vyžaduje službu, kterou by Bůh sám neposkytl. Kristus přišel na svět, aby čelil těmto falešným obviněním a zjevil Otce."

Pro Boha by bylo nepříjemné čelit těmto obviněním, kdyby už dávno předtím neposkytl na ně odpověď. Bůh, který znal konec od začátku, stvořil vesmír s plánem vykoupení na zřeteli. Věděl, že když stvoří myslící bytosti, budou se ptát na důvod věci a že každý jeho čin bude muset být před lidmi ospravedlněn. Jelikož jsou lidé souzeni podle svého charakteru, který se projevuje v jejich skutcích, tak i Boží stvoření budou posuzovat svého Stvořitele podle Jeho skutků. Představy o právu a spravedlnosti, které vstúpil lidem, budou kritériem jejich posuzování Boha. A On by se toho měl držet. Jak tedy Bůh odpoví na satanova obvinění, nebo lépe řečeno, jakou odpověď už měl Bůh od věčnosti připravenou?

Boží odpověď spočívala v tom, že se stal jedním z nás, ponížil se, stal se člověkem, a podřídil se všemu, co doléhá na lidi. Jak moc se Kristus ponížil? **Ellen White Touha věků str. 311** *Vzal na sebe naši podobu a zvítězil, abychom se my mohli podobat jemu a zvítězit. V těle jaké má hříšný člověk žil bezhříšným životem.*

Římanům 8:3 *Neboť co bylo zákonu nemožné, protože byl bezmocný kvůli tělu, to učinil Bůh když poslal svého Syna v podobnosti těla hříchu a jako oběť za hřích a odsoudil hřích v těle.*

Tím se celému vesmíru ukázal jako Ten, kdo by nikdy nežádal svá stvoření, aby udělali něco, nebo zaujali nějaký postoj, který by on sám nebyl ochoten udělat nebo zaujmout. Nejednalo se jen o dočasné vtělení, které by sice ukázalo Boží ochotu trpět, ale které by Boha natrvalo neovlivnilo – ale vtělení, které by bylo trvalé a které by navždy zůstalo důkazem Boží ochoty podělit se o vše, co má, nebo kým je.

Ellen White Touha věků str. 25. *Kristus vzal na sebe naši podobu, a tím se spojil s lidmi poutem, které nemůže nikdo přetrhnout. Je s námi spojen navždy....Bůh dal svého jediného Syna, aby se stal jedním z lidí a své lidství si navždy ponechal.*

Boží Syn přišel na tento svět, kterému vládl satan, a dal se dobrovolně pod jeho nadvládu, a nejenže ukázal, že pod nejkrutějšími okolnostmi mohou být lidé Bohu věrni, ale dal také satanovi příležitost ukázat co by udělal, kdyby měl příležitost. Co by udělal Satan? Vzal by Božího Syna, zneuctil by ho, plival na něj, bičoval ho, nasadil mu trnovou korunu, přibil ho na dřevo a tam ho nechal zemřít, ačkoli neudělal nic špatného, a ani v něm nebyla žádná zákeřnost.

V tom se ukázal skutečný charakter satana; stejně jako při vtělení bylo zjeveno, co by Bůh učinil pro člověka - žil za něho, zemřel za něho, miluje ho a stará se o něho, odpouští mu jeho hříchy a provinění a nakonec mu dá příležitost, aby s Ním sdílel Jeho trůn. Ukázal, že neexistuje nic, co by pro člověka neudělal. Ukázal, že pro něj neexistuje míra hlubiny, ke které by se neponížil. Ukázal, že je ochoten podělit se, dávat a trpět. Netrval na tom být Bohem. Byl ochoten vzdát se všeho a zaujmout místo mezi lidmi.

List Filipským 2:6-8 ⁶Ačkoli byl ve způsobu Božím, nelpěl na tom, že je roven Bohu, ⁷nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob otroka stal se podobným lidem. A když se ukázal v podobě člověka, ⁸ponížil se, stal se poslušným až k smrti, a to smrti na kříži.

Hebrejům 4:15 Neboť nemáme takového velekněze, který by s námi nemohl soucítit v našich slabostech, nýbrž takového, který ve všem prošel zkouškami podobně jako my, avšak bez hříchu.

Pokud by pak na lidi zapůsobil Jeho charakter natolik, že by si Ho sami od sebe zvolili za svého vládce, vládl by pak na základě souhlasu ovládaných. Pokud by se dále rozhodl sdílet trůn s těmi, které stvořil a učinit je spoludědici s Kristem, aby s ním mohli sedět na jeho trůnu, jako Kristus seděl s Otcem na Jeho trůnu, pak by ve velmi reálném smyslu nevládl nad svým lidem, ale s ním, a všichni by byli kněžími a králi.

Zjevení 1:5-6 ⁵Tomu, jenž nás miluje a svou krví nás rozvázal z našich hříchů ⁶a učinil nás královstvím a kněžími svému Bohu a Otcí-jemu sláva i moc na věky věků. Amen.

A tak nacházíme Boží plán, který byl od věčných dob držen v tichosti a který byl v pravý čas zjeven člověku. **Koloským 1:26-27** ²⁶to tajemství, které bylo od věků a od prvních pokolení ukryté, nyní však bylo zjeveno jeho svatým, ²⁷kterým Bůh toužil oznámit, jaké je bohatství slávy tohoto tajemství mezi pohany: tím tajemstvím je Kristus ve vás, naděje slávy.

Božím plánem je, aby Jeho lid s pomocí Svatého Ducha pronikl do hlubších tajemství Boží moudrosti. Skrze poznání které obdrží, promění Bůh jejich životy tak, aby ti které stvořil byli nejen spokojeni s existencí, kterou jim dal, ale aby byli nevýslovně vděční za výsadu života. Jeho záměrem je, aby se jejich život vyrovnal tomu Jeho a byl šťastný a uspokojující. **Žalm 16:11** "Dáváš mi poznat stezku života, hojnost radosti je tvá přítomnost, ve tvé pravici je věčné blaho."

Každý člověk, který slyší Kristův hlas a následuje ho, který upřímně a z celého srdce Krista přijímá tak, aby v něm přebýval skrze moc Svatého Ducha je povolán ke svobodě. Je vysvobozen z otroctví hříchu do slavné svobody Božích synů.

Římanům 6:1-4 ¹Co tedy řekneme? Máme zůstat ve hříchu, aby se rozhojnila milost? ²Naprosto ne! Jak bychom my, kteří jsme hříchu zemřeli, v něm ještě mohli žít? ³Což nevíte, že my všichni, kteří jsme byly pokřtěni v Krista Ježíše, jsme byly pokřtěni v jeho smrt? ⁴Skrze křest jsme byli spolu s ním pohřbeni ve smrt, abychom i my, tak jako byl Kristus skrze slávu Otce vzkříšen z mrtvých, vstoupili na cestu nového života.

Římanům 6:11-13 ¹¹Tak i vy se považujte za mrtvé hříchu, ale za živé Bohu v Kristu Ježíši. ¹²At' tedy hřích nevládne ve vašem smrtelném těle, tak abyste poslouchali jeho žádosti, ¹³ani hříchu nepropůjčujte své údy za nástroje nepravosti, ale vydejte sami sebe Bohu jako ti, kteří byli mrtví a ožili, a své údy vydejte Bohu za nástroje spravedlnosti.

Dne 20. října 1888, promluvila Ellen Whiteová k delegátům v Mineapolis na téma "Pokrok v křesťanské zkušenosti": *Nyní vám chceme představit, jak můžete učinit pokrok v tom, jak žít zbožným životem. Slyšíme mnoho výmluv: "Nemohu žít podle toho či onoho. Co tím myslíte? Myslíte tím, že to byla nedokonalá oběť, která byla na Kalvárii přinesena za padlou lidskou rasu, že nám nebyla udělena dostatečná milost a síla, abychom se mohli zbavit svých přirozených vad a sklonů, že nám nebyl dán celý Spasitel, nebo tím chcete něco vyčítat Bohu? Říkáte, že to byl Adamův hřích. Říkáte: „ Já za to nemohu a nejsem zodpovědný za jeho vinu a pád. Tady jsou všechny ty přirozené sklony ve mně a já nejsem vinen, když podle těchto přirozených sklonů jednám“. Kdo za to může? Je to Bůh? Proč má satan takovou moc nad lidskou přirozeností? To jsou obvinění proti nebeskému Bohu a on vám dá příležitost, budete-li chtít, abyste svá obvinění proti němu nakonec vznesli. On pak vznesl svá obvinění proti vám, až budete postaveni před Jeho soudní dvůr.*

Jak to, že tak naléhá: "Znám všechna zla a pokušení, kterými jste obtěžkáni, a poslal jsem svého Syna Ježíše Krista do vašeho světa, abych vám zjevil svou moc, svou sílu, abych vám zjevil, že jsem Bůh a že vám poskytnu pomoc, abych vás vymanil z moci nepřitele a dal vám šanci, abyste získali zpět mravní obraz Boha." (Ellen G. White Rukopis 8, 20. října 1888; v 1888 Materials, s. 122, 125)

Boží Syn byl na každém kroku napadán mocnostmi temnoty. Po svém křtu byl Duchem veden na poušť a trpěl pokušeními po čtyřicet dní. Přicházejí mi dopisy, v nichž se tvrdí, že Kristus nemohl mít stejnou přirozenost jako člověk, protože kdyby ji měl, podlehl by podobným pokušením. [Kdyby však] neměl lidskou přirozenost, nemohl by být naším příkladem. Kdyby neměl podíl na naší přirozenosti, nemohl by být pokoušen jako člověk. Kdyby nemohl podlehnout pokušení, nemohl by být naším pomocníkem. Slavnostní skutečností bylo, že Kristus přišel bojovat bitvy jako člověk, za lidi. Jeho pokušení a vítězství nám říkají, že lidstvo musí kopírovat vzor; člověk se musí stát účastníkem božské přirozenosti.

V Kristu se spojilo božství a lidství. Božství nebylo degradováno na lidství; božství si udrželo své místo, ale lidství díky spojení s božstvím obstálo v nejtěžší zkoušce pokušení na poušti. ... Boží plán, vymyšlený pro spásu člověka, předpokládal, že Kristus pozná hlad, chudobu a všechny fáze lidské zkušenosti. Odolal pokušení díky síle, kterou může mít i člověk. ... Neexistuje muž nebo žena, kteří by nemohli mít přístup ke stejné pomoci skrze víru v Boha. (Ellen G. White, Review and Herald, 18. února 1890, str. 97, 29. ledna 1890; v 1888 Materials, str. 533)

Ježíš Kristus přišel na svět proto, aby lidi osvobodil a zasadil do jejich duší princip skutečné svobody. A tato svoboda, již Kristus lidi osvobodil, je svoboda, kterou pohání pouze láska. Je to svoboda příliš vzácná na to, aby se dala zneužít jako příležitost pro uspokojování tělesných vášní, nebo jako záminka pro jakýkoliv projev zla. Je to svoboda vedená svědomím osvíceným Božím Duchem. Je to svoboda, v níž se ten, kdo ji má, stává skutečně svobodným. Přebývá v něm Kristova láska a on se ochotně stává služebníkem všech, kteří touží zažít stejnou svobodu. To je svoboda, kterou Kristus dává tomu, kdo v něj věří, neboť "koho Syn činí svobodným, ten je vskutku svobodný".

Bůh vyzývá svůj lid, aby vstoupili na cestu nového života, která jim dává skutečnou svobodu již nyní a žádá je aby z celosvětového Babylonského systému vyšli. **Zjevení 18:4** *Tu jsem uslyšel jiný hlas z nebe, který říkal: Vyjděte z ní, můj lide, abyste neměli účast na jejich hříších a nedostali z jejich ran.*

1. List Janův 2:15-17 ¹⁵Nemilujte svět ani to, co je ve světě. Jestliže někdo miluje svět, není v něm Otcova láska. ¹⁶Neboť všechno, co je ve světě – žádost těla, žádost očí a prázdná chloubka života – není z Otce, ale ze světa. ¹⁷A svět pomíjí i jeho žádost; kdo však činí vůli Boží, zůstává na věčnost. Jak může člověk z Babylonu vyjít? Tím, že pozná Krista a bude ho následovat. **Jan 17:3** *To je život věčný, aby poznali tebe, jediného pravého Boha, a Ježíše Krista, kterého jsi poslal.*

Ellen White z knihy Abych ho poznal „Boha nemůžeme najít hledáním, ale On se zjevil ve svém Synu, který je jasem Otcovy slávy a výrazným obrazem Jeho osoby. Toužíme-li po poznání Boha, musíme být Kristovi..... Život v čistotě skrze víru v Krista jako osobního Spasitele přinese věřícímu jasnější a vyšší představu o Bohu.“

Review and Herald, 3. února 1903 „Pouze poznáním Boha zde se můžeme připravit na setkání s ním při jeho příchodu ... Mnozí z těch, kteří vyznávají, že věří v Krista, však Boha neznají. Mají jen povrchní náboženství. Nemilují Boha, nestudují jeho charakter, a proto nevědí, jak Mu důvěřovat, jak Ho hledat a jak mají žít. Nevědí, co je to klidná láska a co znamená chodit podle víry ... Nechápu, že je jejich povinností přijímat, aby mohli obohatit druhé.“

Moudrost světa nezná Boha. Mnozí o Něm výmluvně mluví, ale jejich úvahy lidi k Němu nepřibližují, protože oni sami s Ním nejsou v životním spojení. Prohlašují se za moudré, a přitom se stávají blázny. Jejich poznání Boha je nedokonalé.“

Je to požehnaná výsada, že Bůh dal lidem mysl, která dokáže alespoň v malé míře pochopit a ocenit to, co On dělá. Měli bychom být vděční za to, že Bůh nám nejen dovoluje, ale nás i vybízí, abychom přemýšleli. Cena za tuto výsadu stála Boha tolik, že to přesahuje naši schopnost to plně pochopit. Ale Bůh, který nám tuto výsadu dal, si byl jist, že to za to stojí.

Vzhledem k ceně kterou to stálo Boha, je cena svobody volby pro člověka nekonečně malá. Ve skutečnosti, pokud se na to podíváme ve světle věčnosti je tato cena jen ziskem. Pavel to vyjádřil těmito slovy: **Římanům 8:18** „Mám totiž za to, že utrpení nynějšího času se nedají srovnat s budoucí slávou, která na nás má být zjevena.“

Ellen White – Review and Herald, 3. února 1903 Nyní je čas připravit se na příchod našeho Pána. Přípravenosti na setkání s Ním nelze dosáhnout během okamžiku. Přípravou na tuto slavnostní scénu musí být bdělé čekání a bdění spojené s usilovnou prací. Tak Boží děti oslavují Boha. Uprostřed rušných scén života budou slyšet jejich hlasy, které budou pronášet slova povzbuzení, naděje a víry. Vše, co mají a čím jsou, je zasvěceno službě Mistrovi. Tak se připravují na setkání se svým Pánem, a až přijde, s radostí řeknou: „To je náš Bůh, na něho jsme čekali a on nás zachrání..... Budeme se radovat a jásat nad jeho spásou.“